

Flacăra Credinței

Revista parohiei "Nașterea Maicii Domnului" din Lucerna - Horw

Apare cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Iosif al Europei Occidentale și Meridionale

Aprilie 2016
Anul IX - Nr. 17

Iisus în Grădina Ghetsimani – icoană pe sticlă de Carmen Indergand-Bira

Sumar:

- Pastorală la Învierea Domnului, *Mitropolitul Iosif*
- „Și dacă Hristos n-a înviat...”, *Pr. Dan Moldovan*
- Pelerinaj în Grecia - Salonic, *Ana-Maria Chițu*
- De la lume adunate, *Elena-Simona Zsold*
- Viețile Sfinților - Sfântul Gheorghe
- Rugăciuni pentru familie
- Rețete pentru toți
- Cronica parohiei
- Cuvânt de folos - Patericul Egiptean
- Program Liturgic

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului

*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața
(In 14, 6)*

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți frați și surori în Hristos Cel Înviat,

Am petrecut cele 40 de zile ale Postului până la Intrarea Domnului în Ierusalim, apoi toate zilele Săptămânii care se încheie astăzi, ca într-un urcuș de înțelegere și trăire, Patimile cele purtătoare de dragoste pentru noi toți, Moartea pe Cruce și Învierea Lui.

Mare și binecuvântată este această Săptămână în care ne facem părtași lui Hristos, Cel ce suferințele noastre, dar și ura întregă a omului, arătată prin loviri, scuișări, batjocură prin cuvintele de ocară, și la urmă prin moarte, le poartă pe Crucea Sa. Le duce pe toate, Blând și Smerit, fără

să ceară dreptate Părintelui Ceresc, din contră, în locul răzbunării cerând iertare pentru cei care Îl răstigneau: „Părinte, iartă lor că nu știu ce fac” (Lc 23, 34).

A primit moarte rușinoasă, a primit a fi socotit cu cei nelegiuți, „atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga, iar trecătorii Îl hulau, clătînând capetele ... În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El” (Mt 27, 38-39 și 44), dar dragostea și mila Lui nu s-au clătinat. S-a făcut purtător al mării milostiviri a Părintelui Ceresc pentru

noi, fiind El Însuși Milostivirea vie, întrupată, dăruită de către Preasfânta Treime Însăși omului îngenunchiat de păcat și în consecință de moarte. S-a făcut pe Sine hrană cerească, „pâine a vieții, ... care se pogoară din cer, aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare” (In 6, 48 și 50), care hrănește, adapă, vindecă și învie trupurile și sufletele noastre cele rănite.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Am încercat să trăim în adâncul sufletului și în acest Sfânt și Mare Post și în Săptămâna Patimilor și să facem și ale noastre Patimile Lui, interiorizând în același timp realitatea faptului că nu mai suntem singuri în toate încercările prin care trecem pe acest pământ, că viața noastră are sens în dragostea mult milostivă a lui Hristos, Care a îndrăznit nebunia Crucii și a morții pentru a ne încredința că nu suntem singuri, că ne este alături cu dragostea Lui.

Mila nemărginită a lui Dumnezeu față de noi oamenii, trăită și dăruită pe Cruce de Însuși Fiul Cel Întrupat, astăzi răsare din mormânt, golind iadul, biruind moartea, ca noi să fim vii.

Crucea și Moartea Lui devin pentru noi binecuvântare, devin mântuitoare. „Căci cuvântul Crucii, ne spune Sfântul Apostol Pavel, pentru

cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.” (I Cor 1, 18)

Însă iată că moartea pe Cruce și Mormântul pe care le-a primit Fiul lui Dumnezeu în schimbul iubirii Lui pentru noi, nu rămân sterpe, dragostea Lui rodește în lume mântuirea. Cerurile și pământul saltă de bucurie astăzi, Hristos Domnul a înviat și mântuire din suferința morții a adus neamului omenesc!

De învierea lui Hristos se bucură și se veselesc cetele îngerilor și poporul creștin, dar și întreaga natură, căci Adam cel mort prin lemnul pomului, este înviat prin lemnul de viață făcător al Crucii, care a primit pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!

Și rănilor pricinuite de noi, și Crucea care L-a primit, și cuiele care L-au străpuns, și sulița care L-a împuns, și moartea care L-a împresurat, și mormântul care L-a primit, și iadul care a crezut că L-a înghițit, toate prin Înviere s-au umplut de lumina harului Celui pe care moartea nu L-a putut ține în chingile ei. „Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?” (I Cor 15, 55)

Cum să nu se vesească și cerul și pământul de această întorsătură pe care a luat-o moartea cea neiertătoare în viața noastră, ea care l-a înghițit pe om de la căderea lui Adam și până la Hristos, fiind acum biruită și

devenind ea însăși prin aceasta Paște – Trecere spre Cel Înviat Care ne-a deschis ușa cerului, poarta Raiului? „Adevărat, adevărat zic vouă (zice Domnul): cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.” (In 5, 24)

Moartea și-a pierdut dintr-o dată puterea asupra noastră și devine Paște, trecere în viața cea dăruită nouă prin înviere.

„Desființând prin înviere stăpânirea morții, – zice Sfântul Chiril al Alexandriei – nu și-a procurat învierea Sieși, întrucât este Cuvântul și Dumnezeu, ci ne-a dat această binecuvântare nouă, prin Sine și în Sine (căci toată firea omului era în Hristos, strânsă de legăturile morții).” (Comentariu la Evanghelia Sfântului Ioan, cartea a IX-a, cap. 12, în PSB vol. 41, pg. 1064)

Iubiți credincioși,

Anul acesta, în Biserica noastră, este dedicat cugetării asupra misiunii parohiei și mănăstirii în societatea în care trăim. Suntem înaintea de toate misionari prin faptele noastre, dar și prin cuvintele și atitudinile noastre, „cel ce va face și va învăța Acela mare se va chema în Împărăția Cerurilor” (Mt 5, 19) ne spune Mântuitorul Hristos, punând mărturia cuvântului

după cea a faptei, adică îndemnându-ne să avem înaintea de toate faptele credinței: dragostea, bunătatea, pacea, îndelungă-răbdarea, facerea de bine aproapelui nostru, bucuria.

Acestea sunt mărturia noastră cea dintâi în lumea în care trăim, la care să adăugăm și mărturisirea vie a credinței noastre, cu cuvântul, pentru ca lumea să creadă. „Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.” (In 6, 40)

Mulți creștini mor astăzi în lume pentru credința lor, pentru că îndrăznesc să Îl mărturisească pe Hristos Cel Înviat. Mărturisirea credinței ne poate fi cerută oricând, suntem oare gata să spunem ceea ce credem?

Taina vieții și a morții noastre ne-a fost tâlcuită astăzi de Cel ce a primit viața și moartea în numele nostru, iubindu-ne până la jertfa de Sine pentru a ne face părtași bucuriei și vieții veșnice, prin Înviere. De acum suntem purtători ai înțeleșurilor tainei vieții și a morții pe care să le trăim de-a lungul scurtei noastre vieți pământești, împărțându-le tuturor, adică să fim sau să devenim misionari.

Această taină nu poate fi deslușită decât în și prin Hristos Cel mort și înviat. El ne cheamă nu la orice fel de misiune, în parohie sau în mănăstire fiind, ci la cea a bucuriei și luminii

care izvorăsc din Mormântul rămas gol pentru veșnicie, a vieții smulse din moartea care părea de neînvins, a „iubirii dumnezeiești mai tare decât moartea”.

Hristos a înviat!

Al dumneavoastră, de tot binele doritor și rugător către Dumnezeu Cel în Treime lăudat,

† Mitropolitul Iosif

„Și dacă Hristos n-a înviat ...”

Dacă se afirmă că cea mai importantă și cea mai iubită sărbătoare a creștinilor este Învierea, atunci sigur că trebuie să fie și motive. Vă invit să ne așezăm o clipă asupra câtorva

cuvinte ale Sfântului Apostol Pavel din prima Epistolă către Corinteni. În capitolul 15 din această Epistolă el relatează despre Înviere și o așază în centrul Evangheliei pe care o propovăduiește. De-altfel, noi înțelegem prin „Evanghelie” și vestea cea bună a Învierii Domnului.

Atât pentru corintenii de acum aproape 2000 de ani cât și pentru multe minți din vremurile noastre și nu numai, Învierea este un fenomen inexplicabil, dincolo de posibilitățile de înțelegere și cuprindere ale minții omenești. Și slavă Domnului că este așa!

Mă întreb: ce s-ar întâmpla dacă cineva ar reuși să explice fenomenul Învierii?

Învierea nu este doar un mister sau o taină, este o minune. Și ca orice minune, nu are nevoie de explicații

de nici o natură. Este suficient faptul că El s-a arătat femeilor purtătoare de mir, apostolilor, celor doi ucenici în drumul lor către Emaus, apoi lui Toma, „deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit“ (1 Cor. 15, 6), și în cele din urmă, ca unuia născut înainte de vreme, Sfântului Apostol Pavel.

Și pentru a sublinia că credința creștinilor nu are nici o valoare fără Înviere, Sfântul Apostol Pavel exclamă: „Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră“ (1 Cor. 15, 12-14).

Cu alte cuvinte, fără credința în Înviere, așa cum o mărturisim în Crez: „Aștept Învierea morților și viața veacului ce va să fie“, credința noastră va fi una extrem de limitată și, mai devreme sau mai târziu, fără de nici un folos, doar o alunecare în diferite forme exterioare de manifestare ale propriei religiozități: „dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii“ (1 Cor. 15, 19).

Credința fermă în Înviere ne ajută să păstrăm cumpătul simțirii noastre

și să pregustăm încă din această viață bucuria veșniciei cu Dumnezeu.

Să mulțumim Domnului pentru că s-a făcut începătura a Învierii celor adormiți: „Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților.

Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia“ (1 Cor. 15, 21-22). Vă îndemn cu drag să citiți întreg capitolul 15 din Epistola întâia către Corinteni, pentru a avea o imagine cât mai amplă a realității Învierii, așa cum ne-a fost lăsată de apostolul neamurilor: Sfântul Apostol Pavel.

Să-I mulțumim lui Dumnezeu că ne putem împărtăși de Înviere nu numai odată pe an, de Paști, ci la fiecare sfârșit de săptămână (sâmbătă seara la Vecernie și duminica dimineața la Utrenie și la Sfânta Liturghie).

Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru darul ceresc: împărtășirea cu Hristos cel Înviat în Taina Sfintei Cuminăcături.

Să avem îndrăzneală și să primim Sfintele Taine mereu cu vrednicie!

Hristos a înviat!

pr. Dan Moldovan

Pelerinaj în Grecia – ep. 4

În Salonic

După un pic de alergătură prin înălțimile Evviei, am ajuns cu bine la Aghiocampos, pe malul mării, la timp pentru a prinde feribotul spre Glyfa. E drept că ne-am și rătăcit un pic - probabil Sfântul Ioan Rusul se gândea că ar fi fost bine să mai stăm puțin în vizită la el... Și noi eram de aceeași părere la începutul călătoriei noastre, însă eu trebuia să plec a doua zi cu avionul spre București, din Salonic. Iar spații de cazare nu prea erau în zonă, așa că, deși planul inițial era să rămânem la mânăstire peste noapte, am hotărât să plecăm mai departe.

Sfântul s-a milostivit totuși de noi, știind că era târziu și aveam drum lung de făcut, așa că am avut și timp să înghițim la repezeală o salată grecească foarte gustoasă (deși era de post...) și niște cartofi prăjiți (din care am luat jumătate la pachet) pe malul mării, cu ochii ațintiți spre larg. Era ultimul vapor din acea zi... Am traversat strâmtoarea cam în 25 de minute, după care ne-am așternut la drum...

După cum am spus deja, planul inițial fusese să rămânem peste noapte la Prokopi. Acum ne îndreptam spre Salonic fără a avea nici o idee unde am putea înnopta - asta pentru că nu

avusesem când să facem vreo rezervare...

Slavă Domnului că, odată ajunși, Sfântul ne-a îndreptat pașii spre un hotel unde, uimitor, am găsit cazare la un preț acceptabil. Era deja trecut de miezul nopții...

A doua zi, ne-am trezit devreme și am pornit să aflăm câte ceva și despre sfinții Salonicului. Aveam vreo 2-3 ore la dispoziție înainte de plecarea avionului, așa că am lut-o la pas spre Catedrala Sfântului Dimitrie Izvorătorul de Mir.

Construită în secolul IV, transformată de turci în moschee și redată credinței noastre imediat după eliberarea Salonicului de sub dominația turcească, edificiul adăpostește moaștele mai multor sfinți dragi grecilor.

Despre Sfântul Dimitrie Izvorătorul de Mir cred că nici nu trebuie să mai vorbim... Sfântul este sărbătorit în fiecare an cu fast la noi și aproape 315000 de români îi poartă numele.

Pentru greci, mai ales pentru cei din Salonic, Sfântul Dimitrie este însă un sfânt aparte - este o bucățică din ființa lor națională, așa putea spune. Este Sfântul care i-a protejat în timpul ocupației turcești, este cel care i-a făcut să își poată păstra credința și esența ca popor... Este salvatorul orașului Salonic, care a fost eliberat de sub jugul turcesc chiar în ziua

prăznuirii sale, pe 26 octombrie 1912...

Alături de Sfântul Dimitrie, aici sunt cinstiți și Sfinții Nestor și Lup, împreună pătimitori cu Sfântul și luptători pentru credință.

Tot în această Catedrală se află și moștele Cuvioasei Mucenice Anisia. Deși moștenitoare a unei mari averi, Cuvioasa a pășit fără îndoială pe calea Domnului, lepădându-se de posesiunile lumești. A căpătât prin martiriu cununa muceniciei în același an în care a pățimit pentru Hristos Sfântul Dimitrie.

Tot aici se află și moaștele Sfântului Grigorie (Kallidis), Mitropolit de Iraklia și Redestos.

Ieșind cu inima plină din Catedrala Sfântul Dimitrie, ne îndreptăm spre Biserica Sfânta Sofia. Aici se află moaștele Sfântului Vasile cel Nou, la care ne-am închinat cu evlavie.

Biserica, pe care o puteți vedea și în imaginea de mai jos, a fost transformată în moschee pe timpul ocupației turcești, ca multe alte biserici din Salonic. Este o copie după vestita Biserică Sfânta Sofia din Constantinopol.

De aici am plecat mai departe către Catedrala Metropolitană, unde se află moaștele Sfântului Grigorie Palama. Data trecută când am fost în Salonic nu apucasem să ne închinăm aici pentru că biserica era închisă. Nici data aceasta nu părea că avem noroc - biserica era deschisă, însă încăperea unde se păstrau moaștele nu.

Ne-am închinat la icoane, am zis o rugăciune către Sfântul și tocmai ne pregăteam de plecare, când ne abordează cineva care ne văzuse cum ne foiam prin biserică și parcă nu ne venea încă să plecăm. I-am spus domnului respectiv că venisem să ne închinăm Sfântului, însă nici de data

aceasta nu ne primea - probabil că nu eram încă vrednici... La care domnul respectiv zice: „Am eu cheia de la capelă - dacă nu stați foarte mult, vă deschid ușa...” Am fost de acord și domnul ne-a deschis, după care ne-a lăsat înăuntru și a ieșit.

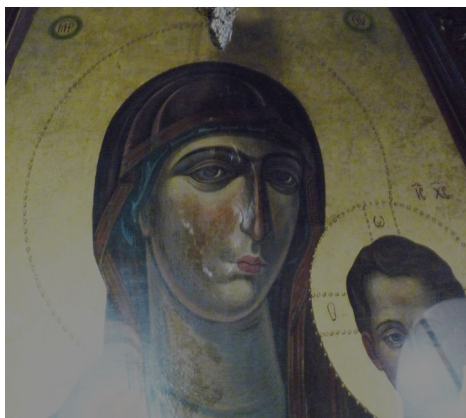
Bucuroși nevoie mare, am mulțumit Sfântului și am intrat cu pași șovăielnici și ne-am închinat. Am avut așa o bucurie... Sfântul Grigorie nu ne-a lăsat să plecăm încă o dată de la el cu inima întristată. Am ieșit de acolo, dar la ușă nu mai era nimeni...

Din păcate, în catedrală nu am putut să fac fotografii pentru că aparatul foto mi se blocase...

Pe drumul spre hotel ne-am mai oprit la o bisericuță închinată Maicii Domnului - Panaghia Chalkeon (Biserica Fecioarei lucrătorilor de cupru - aflată în imaginea de mai jos).

Construită în secolul XI, biserica este ca o bijuterie închinată Sfintei Fecioare - în zonă este cunoscută drept Biserica Roșie. Am intrat - era așa calm și răcoare, în contrast cu arșița de afară. Special parcă pentru a odihni și sufletul și trupul... Privirea mi-a fost atrasă de o icoană neobișnuită (pentru mine), reprezentând-o pe Maica Domnului. M-am închinat și am dat să plec... M-am întors de la ușă pentru a încerca să fac o fotografie

icoanei și așa să o am mai aproape... Deschid camera - uimitor, funcționa - fac fotografia, după care aparatul meu foto se blochează din nou... păstrând însă în memorie imaginea unei icoane a Maicii Domnului cu Pruncul care m-a impresionat...

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Ana-Maria Chițu, *Luzern*

De la lume adunate...

Eu am mai mult timp liber decât mulți dintre voi ca să bântui internetul, ca să citesc tot felul de articole și întâmplări postate de prietenii mei virtuali pe facebook și să caut idei care m-ar putea ajuta cumva în viața de zi cu zi. Am găsit printre altele, o povestioară interesantă, care mi-a plăcut și din care, zic eu, avem cu toții de învățat câte ceva și m-am gândit să v-o împărtășesc și vouă.

Iat-o:

«Există o legendă cu privire la "Cina cea de Taină" a lui da Vinci...

Când a conceput această scenă, Leonardo s-a izbit de o mare dificultate: trebuia să picteze Binele – sub chipul lui Iisus – și Răul – sub chipul lui Iuda. Și-a întrerupt lucrul la jumătate, până când avea să găsească modelele ideale.

Într-o zi, în timp ce asista la repetiția unui cor bisericesc, a văzut într-unul din băieți imaginea pentru chipul lui Hristos. L-a invitat la el în atelier și i-a reprodus trăsăturile în studii și schițe.

Au trecut 3 ani... Cina cea de Taină era aproape gata – da Vinci însă nu găsisese modelul ideal pentru Iuda.

Cardinalul care răspundea de biserică începu să-l preseze, cerându-i să isprăvească numaidecât fresca.

După mai multe zile, pictorul a întâlnit un tânăr îmbătrânit prematur, zdrențăros, beat, lungit într-un șant. Cu mare greutate, ajutoarele sale îl duseră până la biserică, unde urma să i se picteze chipul fără schițe prealabile.

Da Vinci se apucă să picteze uimit de trăsăturile necredinței, ale păcatului, ale egoismului atât de bine impriimate pe fața lui.

Când pictorul a terminat, cerșetorul, revenindu-și oarecum din beție, deschise ochii și văzu pictura din fața lui. Un amestec de uimire și tristețe îi apărură pe chip și zise:

– Am mai văzut pictura asta!

– Când? Întrebă da Vinci surprins.

– Acum 3 ani, înainte de a fi pierdut tot ce aveam. Pe vremea aceea cântam în corul bisericii și duceam o viață plină de vise, iar artistul m-a convins să pozez ca model pentru chipul lui Iisus...

Se pare că Binele și Răul au unul și același chip. Iar mândria distruge Binele, transformându-l în Rău...»

culegere de pe Internet,
Simona-Elena Zsolt, *Kriens*

Viețile Sfinților

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință

Sfântul Gheorghe a trăit pe vremea împăratului Dioclețian. Născut în Capadochia, după moartea tatălui său este dus de mama sa în Palestina. A crescut în spiritul credinței în Hristos iar la împlinirea vârstei bărbăției a ales cariera militară în care s-a făcut repede remarcat și apreciat.

Începând cu anul 303, Dioclețian a început prigoana împotriva creștinilor. Aflând de edictul emis împotriva lor, Sfântul Gheorghe mărturisește public credința sa în Hristos. Ispitit cu onoruri ori supus la diferite cazne de către oamenii lui Dioclețian pentru a renunța la crezul său, Sfântul rămâne tare în credința sa și se arată nevătămat cu trupul, demonstrând lumii puterea Mântuitorului. Impresionată, însăși împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian, mărturisește credința în Hristos, fiind condamnată la moarte pentru aceasta.

Văzând că nu obține nimic de la Sfântul Gheorghe, Dioclețian poruncește să i se taie capul. Rugându-se și dând slavă lui Dumnezeu pentru toate, Sfântul primește cunu-

na muceniciei în ziua de 23 aprilie, păzindu-și credința și rămânând până astăzi în inimile creștinilor.

***

Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe

Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutor, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Rugăciunea copiilor pentru frați și surori

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pe Tine Te rog, ține pe frații mei (ori pe fratele meu) și pe surorile mele (ori pe sora mea). Dăruiește-ne nouă sănătate, viață lină și darul Tău cel sfânt, ca să putem lucra cele ce îți sunt plăcute Ție.

Dă-ne, Doamne, ca în toată viața noastră să ne iubim și să ne cinstim unii pe alții. Ajută-ne, Mântuitorule, ca împlinind poruncile Tale sfinte, să rămânem uniți prin dragoste și să ne învrednicim să fim împreună și în Viața cea fără de sfârșit.

Amin.

***

Rugăciunea copiilor pentru părinți

Dumnezeule Preasfinte, Părinte, Tu ești Cel Care din necuprinsa Ta dragoste m-ai făcut din nimic și tot Tu ești Cel dintâi Care m-ai văzut. Din marea Ta înțelepciune ai poruncit să ne cinstim părinții și să fim recunoscători pentru viața ce ne-ai dat-o prin ei.

De aceea, Te rog să-mi ajuți să le fiu supus, ascultător și să nu fac nimic

care să-i amărăscă și să-i întristeze. Răsplătește-le, Preabunule, cu darurile Tale pentru dragostea și grija neadormită ce întotdeauna o au pentru mine. Apără-i de toate nenorocirile și întristările. Dă-le viață lungă, fericită, liniștită și cu bună înțelegere.

Fă-i părtași binecuvântării Sfinților Tăi. Înmulțește roadele ostanelilor lor. Povățuiește pașii lor în căile mântuirii și ale fericirii veșnice. Fă să priosească peste ei binefacerile Tale și să sporească în toate cele bune, ca să Te binecuvântăm în toate zilele noastre și în Viața cea fără de sfârșit.

Amin.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi, iar pe mine mă păzește pentru rugăciunile părinților și ale fraților mei.

Amin.

Carte de rugăciuni pentru copii,
Editura Sophia

***

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pentru copii

O, Preasfântă Stăpână, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, mântuiește și ocrotește pe fiii mei (numele), pe toți pruncii, pruncele, tinerii, pe cei botezați și pe cei fără de nume și pe cei ce se află în pântecul mamei lor.

Ocrotește-i pe ei cu acoperământul tău de Maică, păzește-i pe ei întru frica de Dumnezeu și întru ascultarea de părinți și roagă-te Domnului nostru și Fiului tău să le dăruiască lor ceea ce le este de folos pentru mântuirea lor. Îi încredințăm pe ei purtării tale de grijă, Maică, că tu ești Acoperământ dumnezeiesc al robilor tăi.

Amin.

***

Rugăciunea femeii însărcinate pentru copilul nenăscut

Doamne, cel care ai zis oamenilor: „Creștetii și vă înmulțiți și stăpâniți pământul” binecuvântând nașterea de prunci, arată mila ta și acestui copil ce se află încă în pântecele mamei sale, și ajută-l să se nască la vremea de Tine rânduită. Dă-i lui, Doamne, creștere firească, sănătate și putere.

Părinte Ceresc, Care porți de grijă păsărilor cerului și înfrumusezezi crinii țarinii, poartă de grijă și acestui copil care n-a văzut încă lumina soarelui. Nu ne părăsi pe noi robii Tăi și ocrotește cu harul Tău pe pruncul acesta al nostru și binecuvântează nașterea lui după mulțimea milostivirii Tale.

Iar mai apoi, luminându-l cu Sfântul Botez, să îl faci pe el un mădular ales al Sfintei Tale Biserici, ca să Te

laude și să te binecuvânteze în toată viața lui și în vecii vecilor. Amin.

Doamne și Mântuitorul meu, dă-mi putere să nasc cu bine acest prunc pe care îl iubesc ca să-l cresc în învățătura creștină și să-l dedic slujirii Tale și a Sfintei Tale Biserici.

Amin.

***

Rugăciunea părinților pentru binecuvântarea copiilor

Doamne Iisus Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, binecuvintează, sfințește, ocrotește pe acest copil al meu cu puterea făcătoare de viață a Crucii Tale.

Amin.

***

Rugăciunea părinților pentru copiii aflați departe

Doamne, fiul nostru se află departe de noi. Ne gândim deseori la el; fără el casa pare pustie, lipsa lui ne face să suferim. Dar Tu îl iubești fără margini și ești aproape de el. Îndepărtează de la el orice primejdie trupească și sufletească, ferește-l de tovarășiile cele rele. Dă-ne să-l putem revedea printre noi cât mai curând.

Amin.

Rețete pentru toți

Brioșe ușoare de post

Ingrediente:

- 300 g făină
- 100g nuci mărunțite
- 2 banane medii
- 150 g zahăr
- 100 ml ulei
- 50 ml lapte de soia/
cocos/ migdale
- 1 praf de sare
- 50 g fructe uscate mici
(ex. stafide)
- 1 praf de copt
- 2 linguri rom

Se cerne făina. Se pun într-un castron toate ingredientele uscate și se amestecă foarte bine.

Separat se mixează uleiul, laptele de soia și romul împreună cu bananele.

Se amestecă bine cele două tipuri de ingrediente într-un castron mai mare și se pune aluatul obținut în forme.

Se pun brioșele în cuptorul preîncălzit la la 180° C pentru 15-20 minute.

Se scot din cuptor, apoi din forme, se lasă la răcit și se pudrează cu zahăr.

Poftă bună!

Varză creață de post

Ingrediente: o varză creață mijlocie, o ceapă, doi morcovi, doi căței de usturoi, o bucată de ghimbir după gust, praf de lămâiță, lapte de cocos, ulei.

Se taie ceapa și usturoiul mărunt, se rumenesc în puțin ulei de alune sau rapiță. Morcovul se taie rondele și se adaugă peste ceapa prăjită, se călește, se adaugă ghimbirul ras. Apoi varza creață tocată mai mărișor. Nu se amestecă, ci se lasă totul la călit în ulei, până ce varza se înmoaie. Se adaugă laptele de cocos și lămâița după gust și se mai fierbe circa 5 minute.

Se poate servi cu spaghetti de post sau cu orez.

Poftă bună!

Cronica parohiei

Duminică 3 aprilie, parohia noastră l-a avut ca invitat pe părintele Răzvan Benzal de la Capela Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie, București, care ne-a împărtășit câte ceva din experiența sa la predică.

Din Patericul Egiptean

Zis-a aceasta avva Macarie: dacă dojenind pe cineva, te vei porni spre mânia, împlinești patima ta; căci nu cumva pe alții să-i mântuiești și pe tine să te prăpădești.

***

A zis avva Macarie: de ne vom aduce aminte de răutățile ce ne fac oamenii, ridicăm puterea aducerii aminte de Dumnezeu. Iar de ne vom aduce aminte de răutatele diavolilor, vom fi nerăniți.

***

A zis avva Pimen: de va greși omul și va tăgădui, zicând n-am greșit, nu-l muștra. Iar de nu, îi tai osârdia; iar de vei zice lui: nu te mâhni, frate, ci te păzește de acum înainte, îi ridici sufletul spre pocăință.

***

Program Liturgic

în Săptămâna Mare, de Paști și în Săptămâna Luminată

Joi, 28 Aprilie

19:00 - Denia celor 12 Evanghelii

Vineri, 29 Aprilie

19:00 - Denia Prohodului

Sâmbătă, 30 Aprilie

22:00 - Slujba de Înviere-Sf. Liturghie

Duminică, 1 Mai

13:00 - Vecernia Învierii

Vineri, 6 Mai

9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie - Izvorul Tămăduirii

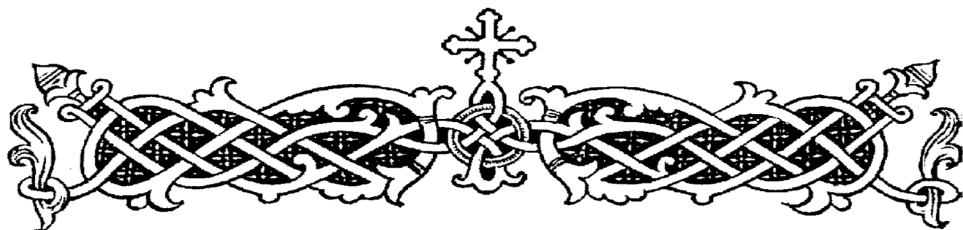
Sâmbătă, 7 Mai

19:30 - Vecernia

Duminică, 8 Mai

9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie

Parohia ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”

Pr. Dan Moldovan

Tel.: 076 332 82 79

Adresa poștală:

Postfach 14219, 6000 Luzern 14

Locul de rugăciune:

Capela „Steinmattli”

Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw, Luzern

(intersecția Bodenmattstrasse cu Grisigenstrasse)

Coordonate GPS: 47.014260, 8.301935

Programul slujbelor:

Sâmbăta

19:30 - Vecernia

Duminica

09:30 - Utrenia

10:15 - Sfânta Liturghie

Programul actualizat al slujbelor pentru sărbătorile din timpul săptămânii
este anunțat la biserică și pe site-ul parohiei:

www.biserica-luzern.ch

Așteptăm impresiile dumneavoastră și materialele pe care le doriți publicate în revistă
prin e-mail: biserica.luzern@gmail.com

Dorim să mulțumim pe această cale tuturor celor care sprijină în mod constant Biserica și în mod special parohia noastră. Ajutorul benevol și susținerea dumneavoastră voluntară sunt o contribuție enormă pentru întărirea vieții comunitare la Lucerna precum și pentru continuitatea rugăciunilor comunitare care se săvârșesc. Nu numai noi profităm de aceasta, ci și generațiile care ne vor urma nouă. Este păcat să ne privăm atât pe noi înșine cât și pe copiii noștri de un drept elementar: acela de a cunoaște și trăi autentic credința și spiritualitatea propriului neam.

Să binecuvinteze Dumnezeu toată jertfa făcută cu dragoste!

Ajutorul dumneavoastră pentru susținerea parohiei:

Rum. Orth. Kirchgemeinde

Zentralschweiz

Postfach 14219

6000 Luzern 14

IBAN: CH51 0077 8010 0658 2950 4